

ארבע מיתות פרק שביעי מנהדרין סו.

מסורת הש"ס

(א) מִיָּא בְּכֹסֶתֶיךָ (ב) שָׁכַח
קֶנֶד: מִיָּא דִּי קֶנְדָּא.
(ג) שָׁכַח קֶנְדָּא: שְׁכֵיחַ
(ד) לֵה: אֵלִי שְׁכֵיחַ.
(ה) מִיָּאִרְזִי: מִן.
(ו) וְלִקְחָן: מִן: (ז) בִּימָה דְּרָ:
(ח) לֵקְחָן: מִן: שְׁכֵיחַ: מִן:
(ט) מִתְּחִיל: מִתְּחִיל: (י) מִתְּחִיל:
(יא) וְלֵקְחָן: מִן: בִּימָה דְּרָ:
(יב) מִתְּחִיל: מִן: שְׁכֵיחַ: מִן:
(יג) וְלֵקְחָן: מִן: בִּימָה דְּרָ:
(יד) מִתְּחִיל: מִן: שְׁכֵיחַ: מִן:
(טו) וְלֵקְחָן: מִן: בִּימָה דְּרָ:
(טז) מִתְּחִיל: מִן: שְׁכֵיחַ: מִן:
(יז) וְלֵקְחָן: מִן: בִּימָה דְּרָ:
(יח) מִתְּחִיל: מִן: שְׁכֵיחַ: מִן:
(יט) וְלֵקְחָן: מִן: בִּימָה דְּרָ:
(כ) מִתְּחִיל: מִן: שְׁכֵיחַ: מִן:

תורה אור השלם

1. לא תאכלנו על ערס
לא תהגדלו על הערסנו:
ויקרא כי יד
2. ונקב שם ימות יהושע
רשע וקצונו כל העדה
כגר קאדורו נקבנו שם
ימות: ויקרא כד כז
3. כי איש איש אשר
יקלל את אביו ואת אמו
ימת ימות קציו ואמו
קלל וקציו כי יד
ויקרא כז
4. ואיש או אשה כי
יהיה חכם אובד או ידעני
ימות ימותו כאבן יד
אחם וסמכם גם:
ויקרא כז כז
5. אליהם כל הקלל
ונשיא קצמן כל תאר:
שמות כד כז
6. לא תקלל גר לפני
עור לא חתן מכשלו
ודרת פאלקל אני:
ויקרא כז יד

גליון הש"ס

[illegible]

ממנו או קיצת העיר אומר
אשון בדבר הפסד שסימן
ממנו חוב אמר לו שחרית
גון: ראש חדש הוא. הממן

אל תתחיל בי שחרית
מבצאי שבת הוא תנו
תעוננו *כנון אלו
בעופות ⁶ובדגים: מ
השבת בדבר שחיוב
שגתו חטאת: גמ'
דחילול שבת הוי ואין
חטאת ולא על זדונו
ואליבא דרבי עקיבא
יוס: מתני' המקלל
עד שקללם בשם ⁷

מחייב והכמים פוֹטֵר
 ר' מנחם בר' יוסי הוא
 יוסי אומר בִּנְקוּבָה שֶׁמֶת
 יָמַד עַל מִקְלָל אָבִיו
 שֶׁיִּקְלָל בֶּשֶׁם "חֲנוּ רַבִּי
 אִישׁ" לְדַרְבֹּת כָּל טוֹמָמָה
 יִקְלָל אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
 וְאָמַר 'אָבִיו שְׁלֵא אָמַר
 תִּלְ אָבִיו וְאָמַר קִלְלֵהוּ
 אָמַר קִלְל דְּבָרֵי רַבִּי
 מִשְׁמַע שְׁנִיָּה כְּאֶחָד
 עֲצָמוֹ עַד שִׁפְרוֹת לֵךְ
 יוֹמָת בִּסְקִלָּה אֶתֶּל אֶתֶּל
 אִילֹא בַחֲסֵי מִיּוּחַ
 נֶאֱמַר כֹּאן דְּמִיּוּ בֹ
 בָּבֶם מָה לְהֵלֶךְ בְּסִיקָיָה
 עֲגוּשׁ שְׁמַעְנוּ אֹהֳרָה

תקלל וגו' אם היה
אביו נשיא הרי הוא
ננשיא מניין אמרת
כרמי דין ולא ראי
דיון אתה מצווה על
ראי נשיא כראי
נשיא אתה מצווה על
על קללתן אף אני
ללצד השוה שבהן
באומללים שבעמך ה
ורדין יוכיחו מה לנשיא
זה כראי זה ולא
מצווה על קללתן
לצד השוה שבהן שכן
וחרש אלהים למה ל
דאמר אלהים חול אל
חול דברי רבי ישמעא
וכן יעקב אומר אזהרה
תקלל בלמ"ד אלהים
מקודש בשלמא בלמ"ד
נגמר חול מקודש דילמא

המחלל שבת. לאו למי
על ודונו מיתה
אבות מלאכות ארבעים חס
הקונטרס וכן ר"ת היינו מי

הוא ראש חודש הוא
בנו ילא תנחשו ולא
המנחשים בחולדה
גני^ס המחלל את
על זדונו כרת ועל
מכלל אדיכא מיד
חיבין לא על שגנתו
ית מאי היא תחומין
העברה ואליבא דר'
אביו ואמו אינו חייב
ללם בכנוי ר' מאיר
גמ' מאן חכמים
דתניא ר' מתחם בר'
יומת מהי תל שם
אמו שניה חיב עד
איש מה תל איש
וס ואנדרוניגוס אשר
ו אינ לי אלא אביו
אמו שלא אביו מניין
דמיו בו אביו קילל
שיה רבי יוחנן
ומשמע וחדל כפני
הכתוב ידיו מות

מר בסקילה או אינו
ת האמורות בתורה
נאמר להלן ידמייהם
אף כאן בסקילה
יין ת"ל אלהים לא
יו ריין הרי הוא בכל
כלל ו' ונשיא בעמך
יין אתה הן בני
יין כראי נשיא לא
הוראתו כראי נשיא
דיין שהנשיא אתה
מראתו הצד השוה ש
נביא אבך שעמך
שכן גדולתן גרמה
תוב מדבר מה לחרש
דיין שכן גדולתן גרמה
או כראי זה הצד
וני אביא אבך שעמך
שושונים אלא אי"כ וכתבו
אם אינו ענין לגוף
למאן דאמר קודש מא
רבי עקיבא אומר א
למכר את השם
ול גמר קודש מחול
ולוהים חול גמר קודש
אקודש אוהר אחול לא

(ג) : חרשמו גרמס לו.
על שפלותו: שכן משווין
כגון שכן משווין דלוינו
ג' א"כ נכתוב אלהים וחר
בהלך השוה לא רח דין
ברא דין שאין שפלותו גרמ
לוא: או נשא ומרס. וימי
יזיר על ברכת השם מאי אי
הרה לברכת השם אלא מהס
לוינו גמר ומשום הכי פריך

דכל שחייב על שגגתו חטאת חייב
הוא יאמר דלמחר בע"ק דשבת (דף ו')
אחת ויזני חטאת על אהת מהן ופי'
ה' אכל חטאת מייחיד וכו' וכלהו אלא חטאת
למימר דכל שאין חייבין חטאת אין
חייבין מיתה **ס': לרבות** בת'
הא דלמחר (כ"ק דף טו.) הוה הכחוש
האש לאש היינו היחל דכתיב גלשון
וכר אכל היחל דכתיב גלשון איש
ממעשיו אי לאו דכתיב כ' ויזני דאין
מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ואם
חזאר הוה אמינות פירק ארבעה
וחמשה (שם דף מד.) גבי שור שהמית
שור שור שנשח להיחל שור האשה
אע"פ דלא חייב שור איש וז' חטוס
לדרשין דכתיב גמילה למיתה גמילה
לנזקין והוה ילפינן מיתה מנזקין
חטוס דכתיב (שמות א.) ובי יגור
שור אדם ויזני חטאת חייבין

יחידיו. מירש הקוטונס כדרך שפרט
בכלאים וחממה אם כן לרבי יאשיה
אמאי כתיב בזה יחידיו אלא על
כרך אי לאו יחידיו הוה אמרנא דלא
יחוש בשור וחמור כחאד קף על פי
שאין קשור ולא ילכט בגד של צמר
ושל פפמים אף ע"פ חזקוני קשורין
ותפורים כדדרשין (יבמות דף נה)
תפיסה אחת אינה חיבור שמי תפיסות
חיבור והיינו מדכתיב יחידיו אלא
מסבירה קאמר עד שיפרט לך
הבאבוב יחידיו:

גמ' קודש מחוץ. מדאפיקי בלשן
אלהים דלי מקי' למי' קודש
נמי לא אלתריך לנפיש דליף מנשי
ומת. אלא אלה' מסיפק מנשי
בלשן דס עק דלויס וממשינין בכך:
מא

אלהים לא תקלל ואם היה
לא תאור אינו לא דין ולא
אב משניה לא ראי נשיא
ראי דין כראי נשיא שהרי
נאי אתה מצווה על הוראתו
צווה על המראתו כראי דין
בהם שהן בעמך ואתה מחוה
אתה מחוה על קללתו מה
הן ית"ל לא תקלל חרש
שכן חרישתו גרמה לו נשיא
להן חרש יוכיח ויחור הדין לא
השוה שבהן שהן בעמך ואתה
ואתה מחוה על קללתו מה
קרא או אלהים וחרש או נשיא
מנהו ענין לאביו הניחא למאן

איכא למימר דתניא ^סאלהים
הים קודש ותניא רבי אליעזר
ניין תלמוד לומר אלהים לא
מ"ד אלהים קודש גמרינן חול
מחול אלא למ"ד אלהים קודש
אזכור א"כ לכתוב קרא לא תקל
מאי

ומזן שהוא שכל הוציר עליו הכמור
משאר ב"א אלו לאמללו ואלו
חמור דאי דז חמור פריך לאו פירכא
או נשאר ותרס. מי אלא לא אחי
הוא גדול שאתה מנזה על הורדתי
או הדר ששכר שכן בענין אף אמי
יין מנייהו: אלהים חול. דהא אלהים
לא למירד אין כאן קרא ימירא: ומשי
הלכך מאן דאמר קודש גמר מי חול
דילמא אקודש הוציר אחול לא הוציר:
לא

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]